

HZ. PEYGAMBER VE İNSAN ONURU*

Bismillahirrahmanirrahim.

Bizleri yoktan var eden, varlığından haberdar eden, yaratılmışların en onurlusu kılan, varoluş gayemizi onurlu bir hayat olarak tayin eden, bunun için yolumuzu aydınlatacak kitaplar ve peygamberler gönderen ve bizleri Efendimiz aleyhisselamla, O “nur”la onurlandıran Yüce Rabbimize nihayetsiz hamd ü senâlar olsun!

Hz. Âdem’den Hz. İbrahim’e, Hz. Musa’dan Hz İsa’ya, insanlığı onurlandırmak için gönderilen, insanın değerine değer, anlamına anlam katan bütün peygamberlere,

Ve nihayet, onurun, izzetin, şerefın, haysiyetin, keremin, itibarın, değerın, vakarın ve mürüvvetin en güzel hâlini bizlere öğreten, insanlığın onuru, hâtemü’l-enbiyâ, sirâc-ı münîr, Fahr-i Kâinat Efendimiz, Sevgili Peygamberimiz Muhammed Mustafa’ya salât ü selâm olsun!

Salât ü selâm, tahiyyât ü ikram, her türlü ihtiram ona, onun mutahhar, muazzez ehl-i beytine ve ashabına olsun!

Sayın Başbakanım, Sevgili Ankaralılar, Hanımefendiler, Beyefendiler, Ekranları Başında Bizi İzleyen Değerli Kardeşlerim,

Sözlerime başlarken hepimizi en kalbî duygularıyla, sevgiyle, saygıyla, hürmet ve muhabbetle selâmlıyorum. Allah’ın selâmı, rahmeti, bereketi, feyzi, fazileti, afiyeti, atıfeti üzerinize olsun!

Öncelikle Kutlu Doğum Haftamızın 2013 yılı açılış programına hoş geldiniz. Safalar getirdiniz. Şeref verdiniz.

Saygıdeğer Davetliler, Aziz Kardeşlerim,

Sözlerimin başında bu Kutlu Doğum Haftasının bütün insanlık için karanlıklardan aydınlığa, nefretten sevgiye, savaştan barışa ve topyekûn onurlu bir dünyaya geçiş vesilesi olmasını Yüce Rabbimden niyaz ediyorum.

2011 yılında, insanın bütün varlıklara ilgisini, şefkatini ve sorumluluğunu hatırlatmak amacıyla “Hz. Peygamber ve Merhamet Eğitimi” dedik. 2012 yılında, insanları kardeşliğe mani olacak duygu ve yönelişlerden arındırmak ve kardeşliği bir ahlâk ve hukuk konusu hâline getirmek amacıyla “Hz. Peygamber, Kardeşlik Ahlâkı ve Kardeşlik Hukuku” dedik.

Bu sene de insanın ve insanlığın giderek eksilen bir yönünü nebevî hikmet ile dolduracağımız, lezzetini dimağlarda, tadını gönüllerde hissedeceğimiz bir tema belirledik: “Hz. Peygamber ve İnsan Onuru”

Neden insan onuru?

Zira onur, her türlü hak ve hukukun temelidir.

Neden insan onuru?

Zira insana, insanı anlatmak istedik. İnsana, kendisini hatırlatmak istedik.

Neden insan onuru?

Zira insan, kendisinin yüce bir varlık olduğunu unutmaya başladı.

Neden insan onuru?

Zira insanın bir meta haline dönüştüğü; insan onurunun göz ardı edildiği, zedelendiği, ayaklar altına alındığı; insanlığın kaybolmaya yüz tuttuğu; insanı onursuzlaştırma, itibarsızlaştırma, değersizleştirme ve değerlerinden soyutlama gayretlerinin küresel ölçekte politikalar hâline geldiği günümüzde bütün âlemleri onurlandırmak için gönderilen Rahmet Yüklü Adalet, Hikmet Yüklü Ahlâk Peygamberinin (s.a.s.) onur mücadelesini ve insana bakışını yeniden keşfetmek ve bu keşfimizi toplumun bütün katmanlarına açmak istedik.

Neden insan onuru?

Zira insanoğlu, son iki yüzyılda bilimsel ve teknolojik alanlarda gösterdiği olağanüstü hızlı ilerlemeyi, ne yazık ki insan onurunun korunması ve yüceltilmesi konusunda gösteremedi.

Neden insan onuru?

Zira geride bıraktığımız yüzyıl, daha şimdiden insanlık onurunun had safhada zedelendiği talihsiz bir zaman dilimi olarak anılmaya başladı.

Neden insan onuru?

Zira onur kırıcı küresel sorunların ve nefret suçlarının kışkacındaki insanlık, tarihte görülmemiş bir sınavdan geçmektedir. Bugün insanlık, cinsiyete dayalı ayrımcılık; dine, mezhebe, düşünceye ya da etnisiteye göre ötekileştirme; ırkçılık, şiddet, terör, savaş, gelir adaletsizliği, zulüm ve işkence, çevreye karşı hoyratlık, sömürgecilik, eğitim eşitsizliği, emeğe saygısızlık, istismar, kürtaj, açlık ve kıtlık gibi insanlık onurunu ayaklar altına alan sorunlarla karşı karşıyadır.

Bu sorunların altında insan onurunu yok sayma yatıyor. Göğün kapılarına sırt çeviren insanoğlu, kendi eliyle ürettiği yapay sorunların açılmak bilmeyen kapıları önünde

yorgun ve bitkin bir hâlde bekliyor. Bilim ve tekniğin son imkânlarıyla ürettiği en modern anahtarlar, kilitli kapıların açılmasında ona yardımcı olmuyor. Kendi ürettiğinin esiri olan insanlık, kendini hapsettiği karanlık zindanlardan çıkış yolları arıyor. Bu yüzden de özlediği aydınlığı, peşinde koştuğu idealleri “nerede” ve “nasıl” araması gerektiğini yeniden düşünmesi gerekiyor. İşte bu sebeple biz “Hz. Peygamber ve İnsan Onuru” dedik.

Neden insan onuru?

Zira İslâm coğrafyasında insan onuru rencide edilmeye, insan onuru ayaklar altına alınmaya devam ediyor. Din anlayışımız, dindarlığımız, Müslümanlığımız bizi onurlu kılmıyor; insan onurunu yüceltmiyor. İnsan onurunu zedeleyen tutum ve davranışların, insanlığa onur getiren bir Peygamberin takipçileri ve mensupları arasında giderek artması, insan onuru konusunu gündeme getirmemizi zorunlu kılmıştır.

Saygıdeğer Davetliler, Aziz Kardeşlerim,

Mukaddes kitabımız Kur’an-ı Kerim, ayet ayet, sure sure eşsiz bir onur kitabıdır. “Kerim Kitap” demek, insanı yücelten, onurlandıran, onur bahşeden kitap demektir.

Kerim Kitaba göre “ahsen-i takvim” üzere, en güzel surette yaratılan insan, eşref-i mahlûkattır. Yaratılmışların en onurlusudur. Her insan onurlu doğar. “*Biz Âdemoğlu’nu onurlu kıldık*”¹ ayetine göre onur, şeref, itibar, değer, izzet, kerem bizzat Yaratıcı Kudret’in, Yüce Allah’ın doğuştan her insana lütfudur. Kerim Kitaba göre her insan, Yaratan’dan bir nefha taşır. Kerim Kitaba göre harici aidiyetler doğuştan olsa bile insanı tek başına onurlandıramaz. İnsan; ırk, dil, renk, cinsiyet, soysop, servet, zenginlik, sınıf, statü, makam-mevki, şan-şöhret, mezhep-meşrep gibi aidiyetlerle onur kazanamaz. İnsanı onurlu veya onursuz kılan temel ölçüt, davranışlarıdır. İyi davranışları, salih amelleri kendisini onurlandırmayan kimseyi harici hiçbir aidiyet onurlandıramaz. Başkasının onuruna saygı gösteren aslında kendi onuruna saygı göstermiş olur.

“*Allah, kocasını sana şikâyet eden kadının sözünü işitti*”² diye başlayan Mücadele Suresi, kocası tarafından onuru rencide edilen kadını ve onun şahsında bütün kadınları onurlandırmak içindir.

“*O (Peygamber) yüzünü ekşitti, sırtını döndü*”³ diye başlayan ve Sevgililer Sevgilisini ikaz eden Abese Suresi görme engelli, âmâ bir kulunu onurlandırmak için nazil olmuştur.

“*Ey iman edenler! Yaptığınız hayır, hasenat ve sadakaları minnet ve eziyet ederek boşa çıkarmayın!*”⁴

“*Gönül alıcı bir sözünüz ve bağışlanma duanız, (fakir kulun) onurunu rencide ederek yapacağınız bütün yardımlardan daha hayırlıdır*”⁵ ayetleri, servet sahiplerine yardım ederken dahi onur kırıcı olmamaları gerektiğini bildirir.

Değerli Konuklar,

İslâm Peygamberi, bir onur elçisidir. Kerim Kitabın ifadesiyle Resûl-i Kerim'dir. Hatta gönül dilimizin ifadesiyle Resûl-i Ekrem'dir. Onur timsalidir. İnsanı onurlandıran bir elçidir.

O Gönüller Sultanı, cehaletin yaşandığı, yetim hakkının yendiği, öksüzün itilip kakıldığı, muhtaçların tefecilikle sömürüldüğü, emeğin yok sayıldığı, insanların köleleştirildiği, kadının horlandığı ve insan haysiyetinin ayaklar altına alındığı bir dönemde insanlığı karanlıklardan aydınlığa çıkararak onurlandırmak için gönderilmiştir.

O Rahmet Peygamberi, sömürüye karşı yardımlaşmayı, çatışmaya karşı dayanışmayı, ayrımcılığa karşı kardeşliği, savaşa karşı barışı ve her türlü kötülüğe karşı iyiliği savunan bir dinin risaletiyle görevlendirilmiştir.

Kerim Elçinin yüce çağrısı, insan odaklıdır. Ona göre, insan bizatihi değerli ve onurlu bir varlıktır. Bütün insanlar Âdem ve Havva'dan; Âdem ve Havva ise topraktandır. İnsanlar, Allah nezdinde insan olma onuru bakımından tarağın dişleri gibi eşittir. Birbirlerine karşı üstünlük iddiasında bulunamazlar. İnsanın siyahı da değerlidir, beyazı da; fakiri de onurludur, zengini de. Çünkü hepsi Rahman'ın kullarıdır. Çünkü hepsinin içindeki "insanlık özü ve onuru" aynıdır. Bu sebeple Kerim Elçi, insanın yaratılışında var olan insanlık onurunu yücelterek insanları İslâm'a davet etmiştir.

Onun tanımında iyi Müslüman, din kardeşinin canına ve malına olduğu gibi kişilik onuruna da saygı gösteren ve onun şahsiyetini dokunulmaz gören kimsedir.

Onun dilinde mümin, onurlu ve kerem sahibidir.

Onun nazarında kadın, yaratılış itibariyle ilahi vahye muhatap onurlu bir varlıktır. Ona göre kadını, kadın olduğu için aşağılamak onursuzluktur.

Onun öğretisinde her çocuk, anne rahminde cenin safhasından itibaren hak ve onur sahibi bir varlık, Allah'ın insanlığa şerefli bir emanetidir.

Yetimler, kimsesizler ve onları gözetip koruyanlar, onun cennetteki arkadaşlarıdır. Onun bakışında gençler onur, güven ve cesaretin timsalidir. Yaşlılar her türlü saygıyı hak edenlerdir. O, düşkünlerin kanadı, yoksulların sahibidir.

Onun nazarında köle olarak ezilen, hor görülen, aşağılanan Zeyd'in oğlu Üsame'nin İslâm ordularına komutan olması için hiçbir engel yoktur. Tıpkı gözleri görmeyen Abdullah İbn Ümmi Mektum'u Medine'de kendi yerine vekil bırakırken engel görmediği gibi.

O Kerim Elçi'nin gözünde kızı Fatıma ile Mahzum Kabilesinden Fatıma bint Esved arasında adaleti gerçekleştirme hususunda herhangi bir fark yoktur.

Onun nazarında insanın onuruna, saygınlığına, maddi ve manevi şahsiyetine yönelik her türlü hareket büyük günahdır. Bu yüzden müezzini Habeşli Bilâl'i renginden dolayı

ayıplayan Ebû Zerr'i, üzerindeki cahiliye izlerini temizlemesi konusunda uyarmıştır. Dili, dini, rengi, statüsü ne olursa olsun insan, insanca muameleye layıktır. Farklı dinden dahi olsa insanın dirisi gibi ölüsü de muhteremdir. Rahmet Peygamberi, bir Yahudi cenazesinin taşındığını gördüğünde, bu yüzden ayağa kalkmıştır.

O Kerim Elçi, Kâbe'yi tavaf ederken ona şöyle seslenmiştir: *“Ey Kâbe, ne kadar hoşsun! Kokun ne kadar da güzel! Şanın, hürmetin ne kadar da yüce! Ancak canım elinde olan Allah'a andolsun ki, bir müminin hürmeti, saygınlığı Allana nezdinde senin hürmetinden, saygınlığından daha büyüktür.”*⁶

Bu sebeptendir ki irfan geleneğimizde insanı onurlu kılan “gönül” ile Beytullah arasında ilgi kurulmuş; gönlün Kâbe'den üstün olduğu vurgulanmıştır:

Kâbe bünyâdı Halîl-i âzer'est

Dil nazargâh-ı Celîl-i Ekber'est

İnsanın kalbi, Kâbe gibi mukaddestir. Canı mukaddestir. Kanı mukaddestir. Malı mukaddestir. Onuru mukaddestir. Şerefi dokunulmazdır. Güvence altına alınmıştır. Ve bu kerim varlığın onurunu rencide etmek, haysiyetini incitmek günahların en büyüklerindedir.

İrfan geleneğimize göre insan, gaye varlıktır. Hiçbir insanın varlığı, başka bir varlığa araç haline getirilemez. Zira insan, âlemin zübdesi, kâinatın göz bebeğidir. Şeyh Galib'in ifadesiyle:

“Hoşca bak zâtına kim zübde-i âlemsin sen,

Merdüm-i dîde-i ekvân olan âdemsin sen”

Hiçbir ideoloji, insandan ve insanlık onurundan daha değerli değildir. Din de devlet de hukuk da insan onurunu korumak ve yüceltmek içindir. İnsan onurunu rencide eden hiçbir söz ve davranış, meşruiyetini İslâm'dan ve İslâm Peygamberinden alamaz. Bir insanın onurunu kırmak bütün insanların onurunu kırmakla eşdeğerdir. Bir insanın kanını dökmek, bütün insanlığı yok etmekle eşdeğerdir. Zira bir insan, bütün insanlık demektir.

Değerli Konuklar,

Çöpten yiyecek toplayarak karnını doyuran çocuklar, bizim onurumuzdur. Gelecek kaygısıyla yaşam hakkı ellerinden alınan bebekler, bizim onurumuzdur. Yetimler, kimsesizler, sokak çocukları bizim onurumuzdur. Ayazda mendil satarak geçimini sağlayan kadınlar bizim onurumuzdur. Şiddete, tacize, töre cinayetlerine maruz kalan; fuhşa zorlanan kadınlar bizim onurumuzdur. Zorla evlendirilen genç kızlar bizim onurumuzdur. Ucuz iş gücü olarak istihdam edilen, alın terinin ve emeğinin karşılığını alamayan çalışanlarımız, bizim onurumuzdur. İnsan onuruna uygun yaşayamayan, bizim yediğimizden yiyemeyen, giydiğimizden giyemeyen yanımızda çalışan kardeşlerimiz

bizim onurumuzdur. Uyuşturucu ile zehirlenen gençler, bizim onurumuzdur. Huzur evlerinde yalnızlığa terk edilen yaşlılar bizim onurumuzdur. Medyada reyting uğruna birinci sırada yer alan, insanlık onurunu ayaklar altına alan acı hadiseler bizim onurumuzdur. Suriye’de, Irak’ta katledilen insanlar, bizim onurumuzdur. Myanmar’da, Arakan’da öldürülen kardeşlerimiz bizim onurumuzdur. Somali’de, Afrika’da açlık ve kıtlıktan ölen kardeşlerimiz bizim onurumuzdur. Filistin’de, Gazze’de şehit edilen kardeşlerimiz bizim onurumuzdur. Topyekûn zayıf, güçsüz ve mazlumlar bizim onurumuzdur.

Eğer bugün çağdaş dünyada inancından ve düşüncesinden dolayı insanlar, kendinin ötekileştirildiğini düşünüyor, bundan tedirginlik duyuyorsa, yaşam alanları kısıtlanıyorsa insan onurundan söz edilemez.

Kardeşlerim,

Bu duygu ve düşüncelerle aziz milletimizin, yurtdışında yaşayan vatandaşlarımızın, gönül coğrafyamızdaki kardeşlarımızın ve tüm İslâm âleminin Kutlu Doğum Haftasını tebrik ediyorum. Kutlu Doğum Haftamızın, en başta halkımızın kardeşliğini Peygamber sevgisi etrafında pekiştirmesini Yüce Rabbimden diliyorum. Suriye’de, Irak’ta, Myanmar’da, Arakan’da, Afrika’da, Somali’de, Mali’de, Filistin’de, Gazze’de ve dünyanın muhtelif yerlerinde çiğnenen ve zedelenen insanlık onurunun yeniden yücelmesine ve korunmasına vesile olmasını Yüce Rabbimden niyaz ediyorum.

Hiç kuşkusuz kutlu doğumunu idrak ettiğimiz Efendimizin (s.a.s.) örnekliliği ve rehberliği, insanlığın bugün içine düştüğü her türlü badireyi atlatması, zedelenen insanlık onurunun tekrar yücelmesi ve özlenen aydınlığa kavuşması yolunda yegâne sığınaktır.

Sözlerime burada son verirken hepimize selam, saygı ve muhabbetlerimi sunuyorum.

*Kutlu Doğum Haftası Açılış Konuşması, 13 Nisan 2013 / Ankara

Kaynaklar:

1. İsrâ, 17/70.
2. Mücâdele, 58/1.
3. Abese, 80/1-2.
4. Bakara, 2/264.
5. Bakara, 2/263.
6. İbn Mâce, Fiten, 2.

